



Datum: 29 november 2018
Voor: College B&W
Van: Saluti
Onderwerp: Zorgbrief migrantenzelforganisaties

Geacht College,

Utrecht telt tientallen migranten zelforganisaties (afgekort, MZO's). Zij bieden aan hun leden, afhankelijk van hun doelstellingen, saamhorigheid, recreatie en de mogelijkheid om talenten te ontwikkelen in een voor hen bekende cultuur. Daarnaast bieden veel van de organisaties informatie en ondersteuning aan hun achterban gericht op het participeren in de maatschappij. Dit in veel gevallen samen met andere organisaties op wijk en/of stedelijk niveau.

MZO's spelen een belangrijke rol in het voorkomen van o.a. eenzaamheid, het steunen bij problemen zoals schulden, het mijden van zorg. Maar ook in het stimuleren van actieve participatie in de maatschappij. In die rol worden MZO's in toenemende mate benaderd om een schakel te zijn tussen de maatschappelijke instellingen/ de gemeente en de migrantengemeenschappen die zij vertegenwoordigen. Hun vrijwillige inzet levert een belangrijke bijdrage aan de maatschappelijke participatie, bevordert de sociale samenhang en steunt kwetsbare burgers. Waardering voor deze initiatieven is daarom op zijn plaats.

Saluti vindt het werk van Utrechtse migrantenorganisaties van groot belang, maar ziet ook dat sommige vragen aan hen moeilijk te beantwoorden zijn. Met name op het gebied van de gemeentelijke beleidsprocessen zien we dat de participatie van MZO's gering is. Dit is zorgelijk. MZO's kunnen daardoor minder dan gewenst als schakel fungeren en zich gaan terugtrekken.

Dit blijkt ook uit het onderzoek *"De rollen van migrantenzelforganisaties in het Utrechts gemeentelijk beleidsproces"*, een onderzoek dat Saluti liet uitvoeren onder een aantal Utrechtse zelforganisaties door Salim el Moughni.

Een belangrijke uitkomst van het onderzoek is dat zowel de MZO's als de gemeente zich gezamenlijk meer kunnen inzetten om de kansen te benutten die MZO's bieden. Het is belangrijk dat beide werelden elkaar meer weten te vinden, om de behoeften die onder de achterban van MZO's leeft, sneller te adresseren en samen met de gemeente beleid en koers te delen met die achterban.

MZO's willen graag meer betrokkenheid bij relevante thema's die de doelgroep aangaat. Immers, MZO's kunnen als geen ander de wensen en de ontwikkelingen binnen de eigen gemeenschap beter signaleren en verwoorden. Denk daarbij aan thema's als discriminatie, zorgen onder oudere migranten, aanpak radicalisering e.d.

Dat het College in zijn akkoord aangeeft meer werk te willen maken van diversiteit en inclusie is te prijzen, want in de praktijk en op vele gebieden blijkt de inclusievere benadering onvoldoende. Bepaalde groepen worden nog onvoldoende bediend. Door de migrantenorganisaties actief in te schakelen in het beleidsproces kan meer worden gerealiseerd.

Dit vraagt om het verbeteren van de band met beleidsmakers op structureel niveau. Daarnaast zou de gemeente ook meer kunnen investeren in cultuursensitiviteit om o.a. de toegankelijkheid en communicatie met de gemeente te vergroten. Het helpt ook als ook het personeelsbestand van de gemeente meer divers is.

MZO's realiseren zich dat er in toenemende mate meer kracht en professionaliteit nodig is om als gesprekspartner te fungeren voor de gemeente en maatschappelijke instellingen. Om de eigen slagkracht te vergroten, zien de geraadpleegde zelforganisaties dan ook een aantal uitdagingen. Voor continuïteit en het bereiken van nieuwe generaties –waaronder de huidige jongeren- erkent men dat de inzet op verjonging van het eigen bestuur cruciaal is. Daarbij past professioneler en deskundiger worden op bepaalde gebieden, zoals de werking van het gemeentelijk beleid.

MZO's onderstrepen dat Utrecht steeds diverser is geworden en er nieuwe netwerkorganisaties ontstaan. Daarbij wordt het belang van niet alleen inzetten op de eigen gemeenschap, maar ook verbinden, samenwerken met anderen en zoeken naar de gemeenschappelijke agenda benadrukt. Dat vraagt om een nieuwe manier van werken.

Saluti vraagt daarom dan ook om samen met de MZO's en de gemeente in gesprek te gaan over onderstaande vragen:

- In hoeverre hecht de gemeente aan het belang van MZO's? Hoe kunnen MZO's beter benut worden naar hun achterban, in samenwerking met de gemeente?
- Welke steun kunnen MZO's en hun vertegenwoordigers verwachten bij het professionaliseren van hun organisatie? Maar ook: hoe kunnen bestaande mogelijkheden beter worden benut zoals ruimten voor activiteiten, ondersteuning vanuit bijvoorbeeld sociaal makelaars en de Vrijwilligerscentrale?
- Hoe krijgen we een goed beeld van nieuwe (informele) netwerken die er zijn? En hoe kunnen zij betrokken raken bij gemeentelijk beleid?

In afwachting van uw reactie, teken ik.

Met vriendelijke groet,

namens Saluti

Hanneke Haaksma